

העולם הזה

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורך משנה:
דוב איתן

עורך כיתוב:
סלבי קשת

כתב בכיר:
אלוי תבור

עורך תבנית:
וקי

צלם המערכת:
אריה קרו

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טלפון 26785,
ת. ד. 136. טען למברקים: "עולמפרסט".
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, טל. 31139. שייך גלזר, יליד גליציה, דויד הורוביץ.
רותי ורה, יוסף אבוהמדי, רו סרגלית.
התפצה: דוד טופל ובניו, תל-אביב.
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

העתון הנקרא ביותר במדינה

לוי אשכול

מאז הופיעה, לפני שלושה שבועות, הכתבה הראשונה במדור קולטת, מגיע אלינו זרם קבוע של מכתבים המציעים מועמדים לקולטת נוספים.

חוששני שלא כל המציעים תפסו בדיוק אילו אנשים יופיעו במדור זה, שהוא, אגב, חביב עלינו במיוחד ושאלו מקדישים לו מחשבה רבה. כחנתנו לתאר בו אנשים מן ה"סוג שאינו זוכה בארץ לפירוטת — אנשים שהשיגו הישגים בשטחים מסויימים, הודות לאופיים המיוחד, ושתרמו בצורה זו תרומה אינדיווידואלית לרוח הארץ.

לא יהיה זה מדור ביוגרפי, במובן המקובל. הקולטת ישתדל לצייר דמות בקיום קלים וקצרים, לא לגבב פרטים ביוגרפיים. אם אפשר לומר כך: הוא יהיה ציור בכתב — ציור אופי תרבותי החורג מן השיגור. אני מקהה כי שני הקולטת הראשונים — של פילפל אלמזרי ושל דליה רביקוביץ — מצאו חן בעיניך (כפי שמצאו חן בעינינו, אם מותר לנו להיות כנים ובלתי-צנועים). אגב, הגבה מיוחדת במינה על הקולטת הראשון קיבלתי מידי אברהם נוגה, מושב תירוש, דוארניע עמק שוק. הוא המציא לי שיר חדש שלם, פרי עטו, על-מנת שנעבירו לאל-מזרי. אני מקהה שלא ירחק היום ויחשמע אותו ברדיו.

חמש שנים בישראל ברוך השם, / ואנוכי בלשכה כבר קבוע, / אמרו תבוא כל יום להירשם / ותעבד יומיים בשבוע. / (פרי מן): פועל שחור פועל שחור, / עומד תמיד בטוף התור, / כי במקום להתקדם, / חוזר תמיד הוא לאחור.

יום בהיר אחד הופיע ידידי, / שפכתי בפניו את מרי לבי, / אמר זה יסתדר, אל זאגה, / רק תירשם מיד במפגנה. למחרת היום למפגנה הלכתי, / חיונית שם בשקט מנומס, / אבל את התמונות אני שכחתי, / וכן שתי לירות לתשלום המס. אחרי יומיים טוב לשם נישגתי, / אבל כעת הבאת את הכל, / ושם את הפקיד אני פגשתי, / וקיבלתי לי פנקס כחול. את הפנקס הנחתי בכיסי, / ובלבי אמרתי הוי, תודה לאל, / אז המזכיר ראה את פני קסי, / שזח אותו מיד לעזאזל. אמרתי למה יש כאן אפליה, / למפגנה שילמתי מס חבר, / אמר לי כאן אין בעיה, / אבל אתה שילמתי למקום אחר. עד שאני תפסתי הענין, / נהיה לי בעיני הכל שחור, / ושוב אני פועל בניו, / ע"י מד תמיד בטוף התור.

★ ★ ★

איננו אוהבים לקבל מכתבים בעילום-שם. אדם הכותב לעתון, מן הדין שיהיה לו זה אומץ לקבל על עצמו את האחריות לדבריו. אם יש לו סיבה מיוחדת למנועת פירטום זהותו, מן הדין שיהיה לו האמון בעורכי העתון שימלאו את בקשתו — אחרי שידעו הם עצמם מיהו.

אולם הפעמים איננו יכולים, בכל זאת, להתאפק מלפרסם מכתב הכתוב בעילום-שם. אחד כזה הוא המכתב הבא, שקיבלתי השבוע כתגובה על הכתבה שתיארה את מר-ת"ה-ביטניקים ברמת-גן:

"הערב, מוצאי-שבת, חזרתי לביתי ומצאתי את העולם הזה על השולחן. עלעלתי בו ומצאתי כותרת שמשכה את תשומת-לבי: "הביטניקים". בתוך ענין אישי בהם המשכתי לקרוא, והתוצאה היא הודעות עמוקות. רק שלא יתפשטו כאן בארץ! זאת היא מגיפה ומגיפה מסוכנת, וכל מי שיכול, צריך להילחם בה עד חרמה.

"זאת היא פריקת-עול חברתית במלוא מור כן המילה. מוסרית? איני יודעת. מי יאמר לנו מהו מוסר? כל אחד קובע לעצמו את המוסר שלו. אבל כאן יש ממש סכנת יריד זה לחברה.

"אני עצמי אינני תמימה כל כך, ואף מוסריותי — במובנים הרגילים — מפוקפקת. גילי כעת 24 שנה. לפני חמש שנים הכרתי במסיבות הרגילות גבר. אני הייתי אז חיי לה, בחורה נחמדה, עליוה ובת-טובים (ללא מרכאות). הגבר הזה סינור אותי. בחיצוניו זה אולי, כי אחרת איני מבינה כיצד זה היה אפשרי. בקיצור, לאחר שהיגו הירח שאני לוקחת את העניינים ברצינות, הוא נעלם מן האופק. עד היום איני יודעת היכן הוא. לי הוא השאיר מזכרת — בן נפלא, שגולד כששה חודשים אחרי שהוא נעלם. "איני יודעת כיצד זה ייתכן, אבל אני את הטיפוס הזה, את אבי בני שאינו יודע על קיום בנו, עדיין אוהבת, אם זוהי ההגדרה המתאימה. בהשפעת המשפחה הטובה נסעתי לירושלים ולמדתי שם שלוש שנים מד עי-הטבע. כעת אני מה שנקראת "מסודרת בחיים". מקצוע מסוכנ, בן אהוב שגדל ב"בית הורי ולא רבים יודעים על קשריו אלי. אני נחשבת לבחורה רצינית. כשלעצמי —

וזה ידוע לי ולשותפי למעשה — פרקתי כל עול. ניסיתי להתגבר על כאבי ובושתי ולהוכיח לעצמי שבכל אופן עדיין כוחי עמי. הסכתי לטיפוס המפתה. כל גבר שמצא חן בעיני, רחק או נשוי, צעיר ממני או זקן. הופך להיות שולי למספר לילות.

אחד מאלה סיפר לי על הביטניקים והציע לי להצטרף אליהם. כיוון שנסיעה לחו"ל היתה בתוכנתי, ונסעתי למספר חודשים לניו-יורק. סטתי משם במיוחד לסן-פראנציסקו, ששם הם מרוכזים בעיקר, והתוצאה — נד המתי. אפילו אני, שהחלטתי ומחליפה גבר רים ללא הרף. הם נראים כמשוגעים, לברי שים בצורה שגנונית. את אנשי רחל וכסית

רביקוביץ אד-מזרי

בלבושם הבהמי לא היו מכניסים לחברתם, והתנהגותם החופשית-לכאורה עוררה בי מ"מש שאט-נפש.

"הביטניקים שאני ראיתי הם טיפוסים חיי לניים ומתוסבכים, אנשים שנשברו או נשים שעברו מצב דומה לשלי ונתפסו בקש אחרון זה. חזרתי ארצה והמחנות שראיתי שם לא הרפו ממני. מחשבותי סבבו סביב ציר אחד: כמה טוב לנו שאנחנו נקיים עדיין מכל זה. "המאמר שלכם היווה מכה מוחצת. כרגע נתפסתי להיללות אלה צעירים וצעירות מתוך סקרנות, כשם שחינוק משתעשע בצע צוע חדש שהוא מקבל, אלא שהחינוק יד-רוק את הצעצוע כעבור כמה שעות, ואילו המחלה הזאת, המגפה הזאת, כוחה עמוק כל-כך, והיא תחדור לתוך-תוכנו ותאכל או תגו ואו, כשהתוך יהיה רקוב, יהיה מאוחר מדי להילחם בה.

"אני יודעת היטב שאילו היה הגלגל חוזר אחורה, אני הייתי כעבר זה בת 20, משוח-רת מסיבת לידת-תינוק מצה"ל, יושבת עצובה ומדוכאה, הייתי מפגה את גבי לירי שלים וללימודים ושום כוח לא היה מונע בעדי מלהצטרף אל הביטניקים ברמת-גן. "הדבר נוגע לעתיד כולנו. כל אחד רשאי לעשות בביתו ככל העולה על רוחו. אבל במקום כזה? בצורה כזאת?"

מוסיפה הכותבת, בכתבי-ידה המסודר ו"נקי: "מסיבות מובנות, לכן, איני מצרפת את שמי וכתובתי. אבכר להישאר אלמונית. הדברים שנכתבו כאן יותר מדי אישיים." קצת חבל. דומני כי קוראה אלמונית זו היתה יכולה לשלוח יצירה מצויינת לתחרות "אלה חיי". ואפילו קוראה זו צריכה לסמוך עלינו שאף אם תחתום על מכתבה, לא נפר-סם את שמה. ביהוד כשהיא מצרפת למכ-תבה כמה שאלות שהיא מבקשת שתשובה אישית עליהן.

★ ★ ★

כל שבוע מגיעים כמה מאות גליונות של העולם הזה למנויים בחמש יבשות — יש ראלים השוהים זמנית בחו"ל, וגם כמה זרים יודעי-עברית. מאות (ואולי אלפי) גל-יונות נוספים מגיעים לחו"ל באמצעות קור-אים מקומיים, השולחים בעצמם את הגל-יונות לקרוביהם ולידידיהם.

לכל אחד מן הקוראים האלה, יש לי ה-פעם בקשה. הייתי רוצה שתביע את דעתך בשתי שאלות:

(א) מה הדבר העיקרי בו עולה ישראל על הארץ שאתה נמצא בה?

(ב) מה הדבר העיקרי בו עולה הארץ שאתה נמצא בה על ישראל?

אנא, ענה על שתי השאלות ושלח את התשובות למערכת העולם הזה, ת.ד. 136, תל-אביב, במעטפת שמך, כתובתך, ואם אפי-שר, גם תמונתך. יהיה רצוני שתציין כמה זמן אתה נמצא בחוץ לארץ, ומה מעשיך שם. קוראי העולם הזה בארץ ישמחו להכירך.

לוי אשכול

בקבוק-כיס
אתך תמיד!

STOCK

פקידים!
תלמידים!
מטורדנים!
הרשמו עוד היום לקורס ל"קצרות עברית ו/או אנגלית"
(שני חודשים, פעמים בשבוע) ב"באולן גרג" (GREGG).
מנהל: ה. בריקמא (קמפינסקי)
תל-אביב, רחוב גורדון 5.
הצלחה בכתב!

פנינה גלזר * מכון ליופי
תל-אביב, רחוב דיזינגוף 82
* טיפול פנים (אינדיבידואלי)
* טיפול מיוחד בקמטים
* ריפוי פצעי-בגרות ("אקנה")
* טיפול רגילים בשעווה
* פילינג (PEELING)
* איפור
* התייעצות קוסמטית (חינם)
* והתאמת תכשירים.
* טיפולים פלסטיים.

הפתרון לפצעי בגרות

מבריא, מנקה ומרענן את עור פניכם תוך זמן קצר!